שער המצוות — ויקרא

איסור השאור והדבש כתי' כי כל שאור וכל דבש כו' טעם איסור הקטרת' הוא כי הם בחינת כל הדינים דקטנות ודגדלות כי שאור הוא ג' מוחין דאלהי"ם דקטנות כי ש' הוא אלהי"ם דמילוי יודי"ן והר' הוא אלהי"ם בריבוע דאחוריים פשוטים וא' הוא כללות שם אלהים הג' אבל הדבש הוא הדינין דגדלות שהם ש"ך דינים עם הי"ד כמבואר אצלינו בדרוש השופר דר"ה ש"ו פ"ר כי הוא גי' דב"ש ועם י"ד פרקי אצבעות האוחזי' בהם הם ש"ך שבועת ביטוי כתיב או נפש כי תשבע לבטא בשפתים כו' ואגב זה יתב' משנה אחת במסכת שבועות תנן התם שבועות שתים שהן ארבע כו' הנה משנה זו מדברת בענין שם הוי"ה במילויה אשר בה ב"פ שבעה הנז' בסכר התיקונים בתיקון ע' בענין בג"ד כפר"ת והם י"ה יו"ד ה"א ו"ה וא"ו ה"א הרי הם ב' שבועות ונקרא אבות לפי שהם בחי' הפשוט והמילוי הא' ועוד יש בה ד' שבועות אחרים במילוי המילוי הנקרא תולדות והם כ"ח אותיות אשר במילוי המילוי שהם ד"פ ז' וז"ס שבועות שתים הראשונות שהם ארבע אחרות במילוי המילוי כנז' ובפי' זה יתורצו כמה קושיות. הראשונה היא אומרו שבועות ולא קאמר העלמות אבל להכי נקט שבועות לרמוז אל פירוש הנז' אע"פ ששייך ג"כ העלמות כי גם כאן צריך העלמות כדי שיתחייב קרבן ע"ד שהק' התוספות גבי ידיעות הטומא' דליתני העלמות אבל להכי נקט שבועות לרמוז אל פירוש הנז' גם בזה יתורץ למה אמר שתים שהם ארבע וליתני שבועות ארבע אבל בא לרמוז כי הם שני אבות ועוד ארבעה תולדות במילוי המילוי שהם בחי' אחרות מלבד המילוי. גם יתורץ כי כפי הפשט היה צריך לדחוק ולומר שבועות שתים אבות שבהצטרפם עם התולדות יהיו ארבעה אבל בזה ניחא כי הם שתים אבות שהם ארבע תולדות. גם אם נרצה ליישב פירושים כפי הפשט כי הנה שתים של המילוי נכללים הם תוך הארבע של מילוי המילוי ונמצא כי כולם אינם רק ארבעה.

וענין להרע או להטיב פירושו כי השתים האחרונות של הוי"ה הנז' הם להרע ושתים הראשונות הם להיטיב. ונמצא שהתחיל מלמטה למעלה ובזה יתורץ ענין מ"ש בגמרא שבועה שאוכל ושלא אוכל והענין הוא כי הנה נודע שהז' מלכים דמיתו הם זו"ן שהם שני אותיות ו"ה האחרונות כי אות ו' הוא ז"א הכלול שש קצוות ואות ה' היא במל' ומרוב הסיגים שבהם שהם בחינת הרע לכן מתו ונתבטלו ולכן להרע הוא בהם אבל ב' אותיות י"ה הראשונות הם באו"א והם להיטיב כי כולם טוב ולא היה בהם סיגים רעים ולא מתו כנודע. והנה להטיב משמעותו להטיב לאחרים והענין הוא זה כי הנה כאשר מתו ז' מלכים דזו"ן שהוא ירידתם בעולם הבריאה ודאי שנשא' בהם ענין אותם הרפ"ח ניצוצין להעמידם ולקיימם על עומדם די ספוקם בצמצום וזה אינו נקרא מזון ואכילה רק חיות מצומצם ומוכרח בלבד כדי שיוכלו לחזור ולהחיות בתחיית המתים שהוא חזרת התיקון ביטול המלכים כנודע ונמצא כי זה החיות המוכרח בצמצום היה נמשך להם בהיותם בברי' מן שני אותיות

ו"ה האחרונות שהם גי' י"א סמני הקטרת המקיימי' ומחיים את הקליפות מזון הכרחי וחיות מצומצם אבל אכילה גמורה בשופע לא היה נמשך להם משם ולכן שני אותיות ו"ה נקרא להרע שפירושו הוא שלא אוכל ר"ל שאין בו בחינת אכילה אל המלכים שבתוך הקליפות הנקרא רע כנזכר ואחר שעלו אלו המלכים למעלה באצילות ונתקנו אז להיטיב והוא שבועה שאוכל כי נמשך להם אכילה ומזון בשופע יותר על חיות המוכרח להם משני אותיות ו"ה שהם או"א כי הנה אלו המלכים לא נתקנו אלא ע"י שחזרו בסוד עיבוד תוך או"א ושם נמשכת להם אכילה ממש בשופע וז"ס אותיות אכילה שהם אכ"ל י"ה כי האוכל נמשך מן י"ה שהם או"א כנודע כי אין המאכל נגמר אלא ע"י טחינה ולעיסת השיניים שבפה. ונודע כי הפה הוא למעלה בבחינת חו"ב שהם או"א אבל החיות המצומצם המוכרח הוא מן הלב שבתוך הגוף שהוא אות ו' של הוי"ה כי זה הוא טעם ענין המתענה שאינו אוכל ומתקיים בחיות מצומצם הנמשך אז מן חיות הלב אל כל אברי הגוף בהיותו מתענה ימים רבים שלשה או ארבעה ימים רצופים שאם לא כן הוא איך מתקיים בלתי מאכל כל אותם הימים.